

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Oskarżony: X

Pytania prejudycjalne

1) Czy stan faktyczny, w którym osoba mająca obywatelstwo Unii i w stosunku do której istnieją poważne powody do podejrzeń, że popełnianie czynów karalnych stanowi główny cel jej pobytu w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej niż państwo, którego jest obywatelem, wchodzi w zakres obowiązującego bądź stosowania traktatu WE, a w szczególności art. 12 WE, art. 18 WE, art. 43 i nast. WE oraz art. 49 i nast. WE?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze w odniesieniu do art. 18 WE:

2a. Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 Wetboek van Strafrecht (niderlandzkiego kodeksu karnego) — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie osób, które podlegają zakresowi obowiązującego art. 18 WE, jednak mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako przeszkodę w wykonywaniu prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu w rozumieniu tego postanowienia?

2b. Czy w razie odpowiedzi twierdzącej przepis ten — w zakresie w jakim w interesie celowościowego dochodzenia, ścigania karnego i wydania ostatecznego wyroku w danej sprawie umożliwia on zastosowanie tymczasowego aresztowania w przypadku obywateli Unii, którzy mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — znajduje dopuszczalne uzasadnienie, które opiera się na obiektywnych względach niezależnych od przynależności państwowej zainteresowanych osób i jest proporcjonalne do celu realizowanego zgodnie z prawem przez przepisy prawa krajowego?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze przedstawione zostaje następujące pytanie w odniesieniu do art. 49 i nast. WE:

3) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie osób, które mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako przeszkodę w wykonywaniu swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 49 i nast. WE, ponieważ chodzi o dyskryminację ze względu na okoliczność, że podmiot świadczący usługi nie ma stałego miejsca zamieszkania lub pobytu w kraju, w którym świadczone są usługi, lecz w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania drugie i trzecie:

4) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie obywateli państwa członkowskiego, którzy mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako dyskryminację ze względu na przynależność

państwową, która jest zakazana na podstawie art. 12 WE (ogólny zakaz dyskryminacji w zakresie zastosowania traktatu), art. 43 i nast. WE (zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie swobody przedsiębiorczości) i na podstawie art. 49 i nast. WE (zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie swobody świadczenia usług)?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania drugie i trzecie:

5) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim w interesie celowościowego dochodzenia, ścigania karnego i wydania ostatecznego wyroku w danej sprawie przepis ten umożliwia tymczasowe aresztowanie obywatela państwa członkowskiego, który ma stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — może zostać wydany w sposób prawnie wiążący ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w rozumieniu art. 45–48 WE i art. 55 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 27 sierpnia 2009 r. — J.A. van Delft i in. przeciwko College van zorgverzekeringen

(Sprawa C-345/09)

(2010/C 11/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J.A. van Delft i in.

Strona pozwana: College van zorgverzekeringen

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 28, art. 28a i art. 33 rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾, przepisy załącznika VI część R pkt 1 lit. a) i b) do rozporządzenia nr 1408/71 oraz art. 29 rozporządzenia nr 574/72⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak art. 69 ZVW [Zorgverzekeringwet], jest z nimi niezgodny w zakresie, w jakim emeryt lub rencista, który zasadniczo może wywodzić prawa z art. 28 i art. 28a rozporządzenia nr 1408/71, jest zobowiązany do zgłoszenia się do Cvz [College voor zorgverzekeringen] i składka tego emeryta lub rencisty jest potrącana z jego emerytury lub renty nawet, jeśli nie miała miejsca rejestracja w rozumieniu art. 29 rozporządzenia nr 574/72?

2) Czy art. 39 WE i art. 18 WE należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak art. 69 ZVW, jest z nimi niezgodny w zakresie, w jakim obywatel Unii, który zasadniczo może wywodzić prawa z art. 28 i art. 28a rozporządzenia nr 1408/71, jest zobowiązany do zgłoszenia się do Cvv i składka tego obywatela jest potrącana z jego emerytury lub renty nawet, jeśli nie miała miejsca rejestracja w rozumieniu art. 29 rozporządzenia nr 574/72?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).
- (²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 74, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság (Węgry) w dniu 14 września 2009 r. — Pannon Gép Centrum Kft. przeciwko APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály.

(Sprawa C-368/09)

(2010/C 11/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pannon Gép Centrum Kft.

Strona pozwana: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy krajowe z art. 13 ust. pkt 16 általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (ustawy LXXIV. z 1992 r. o podatku obrotowym), obowiązującego w czasie wystawienia faktury lub z art. 1/E ust. 1 rozporządzenia Ministerstwa Finansów nr 24/1995 (XI. 22) są zgodne z elementami faktur i pojęciem faktury określonymi w art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2001/115/WE (¹) z dnia 20

grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG (²) (szóstą dyrektywę) w celu uproszczenia, modernizacji i harmonizacji ustanowionych warunków fakturowania w zakresie podatku od wartości dodanej, w szczególności w przypadku, którego dotyczy art. 13 ust. 1 pkt 16 lit. f) ustawy o podatku obrotowym?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie.

- 2) Czy jest sprzeczna z art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1 lit. a) lub art. 22 ust. 3 lit. a) i b) szóstej dyrektywy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że braki formalne faktur stanowiących podstawę do odliczeń karane są pozbawieniem tego prawa?
- 3) Czy w celu wykonania prawa do odliczenia wystarczające jest wypełnienie obowiązków ustanowionych w art. 22 ust. 3 lit. b) szóstej dyrektywy, czy też wykonanie prawa do odliczenia oraz uznanie faktury za wiarygodny dokument są możliwe jedynie wtedy, gdy zostały łącznie spełnione wszystkie wymogi i obowiązki przewidziane w dyrektywie 2001/115/WE?

- (¹) Dyrektywa Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia, modernizacji i harmonizacji ustanowionych warunków fakturowania w zakresie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 15, s. 24)
- (²) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság w dniu 5 października 2009 r. — Uszodaépítő Kft. przeciwko APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály

(Sprawa C-392/09)

(2010/C 11/23)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Uszodaépítő Kft..

Strona pozwana: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály.